

Sarjainfon sarjakuvalisä sisältää kolme varsin ansiokasta suomalaista sarjakuvaa: nimimerkki Pauluksen humoristinen analyysi suomalaisen kansanmiehen luonteesta, Wallun Madimainen parodia elokuvasta Rocky, sekä mytologinen tarina Protesilaoksen kuolemasta.

Pauluksen sarjakuva ilahduttaa suomalaisuudellaan. Se on lämminhenkinen tarina suomalaisen järkähtämättömästä ja hieman yksinkertaisesta luonteesta. Juonelle tärkeä suomalaisuus ilmenee mainiosti miehen olemuksesta, karvalakki ja punainen nenä, sekä kuvista aistittavasta kirpeästä pakkassäästä.

Rytmikäs sommittelu ja rohkeasti yksinkertaistetut taustat muodostavat helposti luettavan ja selkeän kokonaisuuden. Ilmeikkäät puhekuplat ja juonen johdonmukaisuus vahvistavat tätä vaikutelmaa.

Sarjassa ei pyritä mihinkään "NATO-EEC-massaviitteeseen" vaan aitoon rehelliseen ilmaukseen.

Ainoa heikkous sarjassa on mielestäni tekijän piirustustaito, joka ei kuitenkaan pitkällä tähtäyksellä liene kovinkaan suuri ongelma.

Jos oli edellisessä sarjassa suomalaista huumoria on sitävastoin Wallun "Rokissa" sitä kansainvälistä.

Jokainen kuva on ilmeisellä taidolla tehty. Käyttämällä erilaisia valööreitä eri etäisyysvyöhykkeiden kuvaamisessa Wallu on saanut sarjaansa selkeyttä ja kolmiulotteisuuden vaikutelmaa.

Henkilöiden liikkeen kuvaus on sensijaan jäänyt heikohkoksi. Esim. kolmannen sivun ensimmäisessä kuvassa ei Rokin iskussa tunnu olevan voimaa ollenkaan vaikka maailmanmestari lentääkin jalat ojossa. Jonkinlaista poseeraamisen tuntua on siis sarjan hahmojen asennoissa.

Tarinan yllättävä loppu on vaikuttava ja antaa ajattelemisen aihetta. Viimeinen kuva ansaitsee erikoismaininnan tekstin rytmisesti oikean sijoittelun takia.

Protesilaoksen kuolema liittyy ilmeisesti johonkin taruun. Tuntematta tätä tarinaa on juonen ymmärtäminen ainakin minulle vaikeaa. Huolimatta tulkinnallisista hankaluuksista kertomus on oivallisesti tehty. Piirroksissa ei ole turhia yksityiskohtia ja tyyli on yhtenäinen.

Taitava kynäkäyttö (mm. ensimmäinen kuva) tekee jo kuvien katsomisesta mukavan elämyksen. Myös tämä taiteilija haluaa julistaa rauhan sanomaa, tosin eri keinoin kuin edellinen tekijä.

Kysymyksiä piirtäjälle

K: Minkälaista väriainetta sarjakuva-
piirtäjät yleisesti käyttävät kun he
mustaavat pintoja? Onko siveltimessä jotain
erikoista?

V: Mustaamiseen voiperiaatteessa käyt-
tää mitä tahansa väriainetta joka jät-
tää tasaisen mustaa jälkeä, mutta useim-
mat käyttävät tussia. Sitä saanee
useimmista paperikaupoista.

Siveltimessä ei ole muuta erikoista
kuin, että sen pitää kastaessa suipen-
tua teräväksi. Tällainen pensseli ei ole
kaikkein halvin, mutta eipä ole myöskään
käyttökelvoton.

K: Saako sarjakuvan taittaa? Pitääkö
sarjakuvassa olla jonkinverran valkois-
ta reunaa?

V: Sarjakuvia ei pitäisi taittaa. Tai-
toskohta saattaa näkyä mustana viivana
painettaessa. Kätevintä on lähettää sar-
jakuva kahden pahvin välissä kirjeku-
oressa tai kääriä se pahvirullan sisään.

Valkoista reunaa ei periaatteessa
tarvitse olla, mutta se helpottaa pii-
rustuksen käsittelyä painettaessa. Sen-
tin reuna riittävät mainiosti.